

OP WEG NAAR COMPOSTELA

VIA DE LA PLATA
SEVILLA-ZAFRA
(deel 6a)

DEELNEMERS

Loe Van Der Donckt (Zwijndrecht)

Ludwig D'Haese (Merchtem)

VOORSTELLING TOCHT

Aanvankelijk was het mijn bedoeling dat ik een pelgrimstocht zou ondernemen naar Santiago de Compostela vertrekkend in het noorden van Nederland. Evenwel ben ik nu ook in het zuiden van Spanje begonnen aan een Camino. Op deze manier zal mijn compostelatocht het noorden van Nederland verbinden met het zuiden van Spanje. De tocht van het zuiden van Spanje betreft de Via de la Plata. Deze vertrekt in Sevilla maar er is ook een aanlooproute van in Cadiz. Het gedeelte van Cadiz tot Sevilla doe ik in november van dit jaar. Hieronder een schetsje van de beide pelgrimstochten. De zwarte lijntjes geven de route weer die ik nog dien te lopen. De rode bolletjes geven de route weer die ik al afgelegd heb. Ik weet niet via welke route ik het eerst in Santiago de Compostela zal aankomen, dat is ook voor mij een verrassing. Op deze tocht krijg ik het gezelschap van Loe die mij in het verleden al meerdere keren heeft vergezeld. De Spaanse route is voor mij de kortste route maar ik zal enkel maar in de wintermaanden hier gedeelten van doen. De kans is dus groot dat ik met de noordelijke route het eerste in Santiago de Compostela zal aankomen.

Zondag 24 februari 2013

Een vlucht van Brussels Airlines brengt ons tot Malaga. Daar nemen we de bus naar Sevilla en rond 20.00 uur kunnen we ons al installeren in de albergue van Sevilla. We doen een kleine verkenning van de stad.

Zicht op de stad. Foto genomen van op een van de bruggen die over de rivier “Guadalquivir” loopt. Deze rivier is tot Sevilla bevaarbaar door kleine zeeschepen.

Maandag 25 februari 2013

- Van : Sevilla 20 m
- Naar : Guillena 25 m
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 250 m
- Duur : 6 uur

We passeren eerst nog even de Decathlon voor de aankoop van een busje gas om nadien naar ons vertrekpunt aan de Via de la Plata of de GR 100, ook wel Zilverroute genoemd, te gaan.

Aan het vertrekpunt staat een gedenksteen en is er een muurschildering aangebracht van de kathedraal van Sevilla.

Het is prachtig lenteweer en reeds van bij de start trek ik mijn korte broek aan en vertrek ik in hemdsmouwen.

Reeds na korte tijd verlaten we de belangrijkste stad van Zuid Spanje “Sevilla” en komen we in de velden.

Toen ik enkele maanden geleden Loe contacteerde met de vraag of hij geen zin had om mee te gaan naar Sevilla om er een stukje Via de la Plata te volgen, had hij er eigenlijk niet zoveel zin in. Hij had immers geen schelp. Enkele dagen later echter was Loe aan het spitten in zijn tuin en vindt daar toch wel een fossiele schelp. Voor Loe was dit meteen een teken om toch mee te gaan.

Plots wordt het mooie pad gekruist door een riviertje. Er is geen brug en normaal gezien zal dit watertje wel doorwaadbaar zijn maar door de regenval van de laatste weken is dit alles behalve doorwaadbaar. In de buurt staan er echter enkele bomen en via wat klimwerk kunnen we droogvoets de overkant bereiken.

De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant in Spanje. Sommige variëteiten zijn zelfs wintervast. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

We eindigen vandaag in Guillena en overnachten er in de plaatselijke albergue. Een vriendelijke dame van de gemeentediensten probeert ons zoveel mogelijk te helpen in het Engels. Ze controleert wel heel nauwkeurig onze geloofsbrieven en stempelboekjes. Men moet immers lid zijn van een Compostelagenootschap om gebruik te mogen maken van een albergue.

Onderweg hebben we nog enkele andere pelgrims ontmoet, allemaal Duitsers. Samen verkennen we het dorpje op zoek naar inkoopmogelijkheden en een restaurantje.

In het centrum van het dorp vinden we een restaurant waar men een pelgrimsmenu serveert. De man die achterom kijkt is Henning en komt uit Noord Duitsland. Hij is 55 jaar en anesthesist. De man met de pet, links van hem, is Wolfgang. Komt uit het zuiden (Ulm), is 56 jaar en is elektricien. Naast Wolfgang zit Ulli, 66 jaar, een gepensioneerde fysicus. Hij woont midden Duitsland.

Dinsdag 26 februari 2013

- Van : Guillena 25 m
- Naar : Castilblanco De Los Arroyos 325 m
- Afstand : 19 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 150 m
- Duur : 5 uur

's Avonds komen nog twee Duitse pelgrims toe, waarvan één uit de DDR. Alex en Martin zijn nog vrij jong en doen, net als wij, maar een gedeelte van de Camino.

Het belooft terug een mooie dag te zullen worden. We passeren een bananenboom met een prachtige kleurrijke bloem in. In boeddhistische geschriften is de banaan al in de zesde eeuw voor Christus te vinden. Het is dan ook een zeer oude plant.

Waarom zijn bananen krom? Door de zwaartekracht gaat de bloemtros naar beneden hangen. De vruchten willen naar boven blijven groeien. Als de trossteel ondersteund wordt zodat de trossteel toch recht overeind blijft, blijven de vruchten gewoon recht. Er zijn diverse kleinere bananensoorten (waarvan de trossteel niet doorbuigt onder het gewicht van de vruchten) die zo van nature recht blijven. Het is dus niet genetisch bepaald en heeft ook niets met het 'groeien naar het licht' te maken.

De amandel is het zaad van de amandelboom die in deze tijd van het jaar in bloei staat. Amandelen worden in augustus geoogst. De buitenkant van de 'pit' van deze steenvrucht wordt gekraakt; het vlies wordt verwijderd door de amandel kort te blancheren. Ruim 80 procent van de amandelen komt uit Californië. Ook Spanje heeft een grote productie van zoete amandelen; met name de Jordan- en Valencia-amandelen komen daarvandaan. Amandelen worden verwerkt in voedingsmiddelen en cosmetica. Amandelen bevatten ongeveer 90% onverzadigde vetzuren en veel vitamine E. Bittere amandelen bevatten het giftige blauwzuur. Hoe bitterder ze smaken, hoe giftiger ze zijn.

Agaves zijn door de mens gekweekt als gebruiksplant onder andere voor de vezels die in de stevige bladeren zitten en als bron voor gegiste dranken (pulque). In Spanje maakt men uit de pulque de sterke drank mescal. De tequila is daarentegen een drank die gemaakt wordt door destillatie van het gegiste sap van de blauwe Agave. Deze soort wordt vooral in de omgeving van het dorpje Tequila bij Guadalajara gekweekt. De zeventienduizend inwoners van dit dorp zijn bijna allemaal afhankelijk van de productie van tequila die door dertig bedrijven wordt gemaakt. Na 48 tot 72 uur gisting van het sap en na een dubbele destillatie blijft de witte tequila over. Door rijping in vaten krijgt de tequila een mooie goudgele kleur en wordt zijn smaak erg verfijnd.

Mijn stokken trekken naar rechts, daar moet ongetwijfeld een bron zijn.

Tijdens het middageten sla ik een praatje met Loe. Ik heb het over de film “The Way”. Loe had van deze film nog niet gehoord. De film gaat over een arts die verneemt dat zijn zoon omgekomen is op de Camino. Als hij zijn zoon gaat herkennen rijst de vraag of die gerepatriëerd moet worden dan wel verast. Daarbij rijpt het project om zelf naar Santiago te stappen met de as van zijn zoon. Zo zullen vader en zoon eigenlijk samen op tocht zijn. Deze film zal later in dit verhaal nog een rol blijken te spelen.....

Als we aankomen in Castilblanco de los Arroyos blijkt de albergue gesloten te zijn. We gaan iets drinken in de plaatselijke herberg en daar is men meteen bereid om ons met de auto tot een gastenkamer in het dorp te brengen.

In dit kleine huisje hierboven kunnen we een kamer huren. De uitbaatster is een oud vrouwtje van wel tachtig jaar oud en ze verhuurt kamers aan pelgrims, uiteraard tegen pelgrimtarief. Maar vergis u niet, dit huisje telt wel tien slaapkamers. Ook Martin en Alex hebben er een kamer gehuurd. De overige groep Duitsers hebben we vandaag tijdens het wandelen niet gezien maar als we 's avonds een pelgrimsmenu gaan eten in het plaatselijke restaurant ontmoeten we hen terug. Meteen worden meerdere tafels tegen elkaar geschoven zodat we als een echte familie bij elkaar kunnen zitten. De groep Duitsers overnachten in het plaatselijke hotel.

Woensdag 27 februari 2013

- Van : Castilblanco De Los Arroyos 325m
- Naar : Almaden de la Plata 485 m
- Afstand : 30 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 8 uur

Vandaag een tamelijke zware dag. We vertrekken dan ook nog tijdens de ochtendschemer. Zelfs de maan is nog te zien. Het eerste deel van de dag lopen we over een asfaltweg die gelukkig niet druk bereden wordt. Op de pelgrimswegen wil men zoveel mogelijk de historische wegen blijven volgen. Maar toch, waar er vroeger een karrenspoor of een andere veldweg was is deze nu soms met asfalt bedekt.

In 1834 bleef Castiloblanco De Los Arroyos niet gespaard van de choleraepandemie. Slechts een handvol dorpingen bleven gespaard van de ziekte.